

PROJEKTY:

Światowy Dzień WŻCh 2018 –

„Troszcząc się o dar, dzieląc się jeszcze bardziej szczerze i radośnie”

Nr 169, Grudzień 2017

Oryginał: Angielski

Drodzy Przyjaciele w Panu,

1. Temat naszego kolejnego Zgromadzenia Światowego zachęca do spojrzenia na Wspólnotę jako na dar. Dar jest czymś, co można zarówno otrzymać jak i ofiarować, albo, zgodnie z charyzmatem WŻCh, dar można przyjąć po to, aby go ofiarować dalej. „Wzięliście darmo, darmo dawajcie” (Mt 10, 8).
W przygotowaniach do Zgromadzenia mamy jeszcze głębiej i z wdzięcznością przyjąć, wszystko, co zostało nam dane i wzrastać w gotowości do dzielenia się tym poprzez naszą służbę w Kościele i w świecie. Kierujemy uwagę w dwie strony: ku naszej historii, która nam przypomina kim jesteśmy i wzmacnia nasz fundament, oraz ku przyszłości, idąc za wizją papieża Franciszka, otwierając się na wyzwanie do dawania świadectwa i do apostolskiego oddawania się coraz skuteczniej i coraz bardziej szczerze.

I. W trosce o dar Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego

2. Dar otrzymujemy stopniowo, poprzez długi już, błogosławiony czas pięćdziesięciolecia. Nabierał on obecnego kształtu krok po kroku, przez poddane refleksji doświadczenia wielu członków naszego ruchu, w powolnym odkrywaniu jego bogactwa i konsekwencji. Możemy spojrzeć wstecz, by odnaleźć, w jaki sposób rodziła się równowaga głównych elementów naszego Charyzmatu. Przypomnijmy niektóre wyznaczniki tego rozwoju. Spójrzmy na te „chleby, które mamy” odnosząc się do fragmentów Pisma, inspirujących nas przed spotkaniem w Buenos Aires w 2018:
 - Nowa tożsamość, odpowiadająca wezwaniu Soboru Watykańskiego II: wzmocnienie świeckiego charakteru, z nowym imieniem i nowymi Zasadami Ogólnymi.
 - Powrót do Ćwiczeń Duchowych (Manila, 1976), zarówno jako inspiracji, jak i praktyki przeżywanej indywidualnie i w naszych małych grupach, a także proponowanych poprzez nasz apostołat innym ludziom. Stały się one „źródłem szczególnym i charakterystycznym narzędziem naszej duchowości” (ZO 5).

- Afirmacja wartości Wspólnoty jako świadectwa, postępowanie od modelu federacyjnego do przyjęcia i potwierdzenia powołania do przekształcenia się w jedną Wspólnotą Światową (Providence, 1982).
 - Odkrycie wewnętrznego wymiaru misyjnego WŻCh (Hong Kong, 1994), który w pierwszym rządzie ma być przeżywany w życiu codziennym. Aspekt ten został następnie rozwinięty poprzez rozeznanie wspólnej misji (Itaici, 1998) i przyjęcie wezwania, aby stać się świeckim ignacjańskim ciałem apostołskim, które podejmuje odpowiedzialność za misję, praktykuje proces RPWR (rozeznanie – posyłanie – wspieranie – rewizja) (Nairobi, 2003) i pragnie być obecne w świecie jako wspólnota prorocka (Fatima, 2008). Ostatnie Zgromadzenie Światowe (Liban, 2013) obrało pewne obszary priorytetowe jako kryteria rozeznawania apostołskiego całej Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego.
3. Posiadanie tak bogatej historii wymaga odpowiedzialności i twórczej wierności. Jesteśmy odpowiedzialni za zachowanie naszej tradycji, kultywując ją poprzez coraz głębsze poznawanie jej elementów i przekazując ją dalej, w całej pełni, nowym członkom naszej Wspólnoty. Mamy obowiązek uczynić znanym ten sposób życia, tak, aby był rozpoznawalny dla wszystkich, którzy poszukują takiej drogi naśladowania Chrystusa i identyfikują się z takim powołaniem.
4. Obecnie często używamy pojęcia „trzech filarów” (duchowość, Wspólnota i misja) po to, aby podsumować najistotniejsze wymiary charyzmatu, który zyskaliśmy w ciągu naszej historii. Musimy ocenić, czy każdy z nich, oraz wszystkie razem są głęboko scalone i czy nadal są żywe i silne w całej wspólnotie WŻCh. Chcemy uniknąć powierzchownego odczytywania naszej historii, według którego te filary wydają się być widziane tylko jako kolejne kroki chronologicznej sekwencji lub jako zestawienie stopni hierarchii wartościującej jedne ponad drugimi. Wspomniana triada musi tworzyć żywy, wzajemnie wzmacniający się krąg, którego zintegrowana siła odczuwalnie odznacza się w życiu codziennym każdego z członków, każdej Wspólnoty, wreszcie WŻCh jako całości. To właśnie jest „większa głębia i integracja w przeżywaniu charyzmatu WŻCh”, którą określiliśmy jako łaskę, której pragniemy w nadchodzącym Zgromadzeniu Światowym.

5. *Pytania do rewizji*

- a. *Czy ten ogromny dar jakim są główne dokumenty, historia, jest dziś dobrze znany całej wspólnotie WŻCh? Czy te źródła naszego charyzmatu są nadal zgłębiane, przyswajane, cenione jako skarb mądrości i inspiracji?*
- b. *Czy Przymierze w WŻCh znajduje wyraz w codziennym życiu wszystkich członków Wspólnoty i czy jest stale utwierdzone i wzmacniane poprzez regularne doświadczenie Ćwiczeń Duchowych?*
- c. *Czy „trzy filary” są przeżywane głęboko i z głęboką integracją na wszystkich poziomach ?*

Wraz ze zbliżaniem się Zgromadzenia Światowego, jednym z zadań Delegatów będzie dokonanie oceny, jak ich Wspólnota Krajowa troszczy się o dar WŻCh, a następnie podzielenie się tą oceną

w Buenos Aires. Będzie to podstawą dla wspólnotowych rozważań, do których podjęcia delegaci będą zaproszeni w czasie Zgromadzenia.

II. Przygotowanie, by bardziej szczerze i radośnie dzielić się naszym darem.

6. Twórcza wierność wymaga, abyśmy czynili więcej niż tylko przechowywali dar. Potrzeba wyobraźni i hojności, aby go rozwinąć, uczynić jeszcze bardziej wartościowym i owocnym za przykładem „sługi dobrego i wiernego” z przypowieści o talentach (Mt 25, 21-23). Potrzeba także, abyśmy byli uważni na znaki czasów, zawsze poszukujący, w gotowości, z ignacjańską obojętnością pragnąc i wybierając „tylko to, co bardziej pożyteczne” (ĆD. 23) tak, aby dar naszego charyzmatu przynosił większy plon, konkretnie, w każdym miejscu i czasie.
7. Przeżywamy obecnie szczególny czas, chwilę „KAIROS”, z papieżem Franciszkiem dążącym do odnowy w Kościele, tak, jak już opisano w Projects 168 (zwłaszcza nn. 8-17), i do czego tu się odnosimy. WŻCh na wiele sposobów odczuwa wyzwanie płynące z działań i wizji papieża Franciszka. Wystarczy wspomnieć nieustanne napominanie papieża, by korzystać z rozeznawania, nauczać i samemu uczyć się rozeznawania. Nie możemy słuchać tego napominania bez odczucia, że zostaliśmy wezwani, by działać. Wybór Buenos Aires miał wiele wspólnego z pragnieniem odpowiedzi papieżowi Franciszkowi, odnalezienia u jego duszpasterskich źródeł tego samego Ducha i światła, które mogą poprowadzić WŻCh do oddania naszego daru na służbę papieskiego dzieła odnowy.
8. Inspiracja papieża Franciszka ma nas prowadzić przez przygotowania do Zgromadzenia. Jego działania są wymowne. Jego słowa są bogate w treści. Czytamy je ponownie z uwagą, poddając się konfrontacji i prowokacji, naprowadzeni poprzez pytania, takie jak te:
 - a. *W jaki sposób papieskie sugestie i apele mają być postrzegane i odbierane przez WŻCh, Świecką Ignacjańską Wspólnotę Apostolską?*
 - b. *Jak odbieramy wyzwanie, płynące z wizji Kościoła o jakim marzy papież Franciszek?*Proponujemy cztery główne teksty z nauczania Franciszka, łącząc każdy z nich z odpowiednim aspektem charyzmatu WŻCh, zgodnie z Zasadą Ogólną nr 4.
9. Ewangelizacja i Odnowa – *Evangelii Gaudium*¹. Ta ekshortacja wzywa Kościół do wyjścia poza siebie, naprzód, poza strefę własnego komfortu, aby dotrzeć do wszelkich „peryferii” w poszukiwaniu światła Ewangelii (EG 20). Dla dobra misji ewangelizacyjnej, papież Franciszek pragnie, aby wszyscy w nią zaangażowani „odnaleźli w Kościele taki rodzaj duchowości, która ich uzdrowi, wyzwoli, napętni życiem i pokojem i która jednocześnie wezwie ich do solidarnej komunii i misyjnej płodności” (EG 89) Dla tego zdania z łatwością odnajdziemy odniesienie w naszej koncepcji trzech filarów. Skuteczne świadectwo apostolskie i służba, scalenie chrześcijańskiej wiary z różnorodnością wymiarów życia jest dokładnie tym, czego WŻCh pragnie dla swych członków: „Aby przygotować naszych członków do bardziej skutecznego świadectwa oraz zaangażowania apostolskiego, szczególnie w środowiskach życia codziennego,

¹http://www.niedziela.pl/download/adhortacja_evangelii_gaudium.pdf

gromadzimy we Wspólnocie osoby, które odczuwają pragnienie integracji wszystkich wymiarów swego życia z pełnią wiary chrześcijańskiej zgodnie z naszym charyzmatem.” (ZO 4).

10. Ekologia, sprawiedliwość, ubóstwo – *Laudato Si*². Ta encyklika proponuje nowe spojrzenie, nazwane „ekologią integralną” która odpowiada w jednolity sposób na dwa największe wyzwania współczesnego świata: „Nie ma dwóch odrębnych kryzysów, jeden środowiskowy, a drugi społeczny, ale istnieje jeden złożony kryzys społeczno-ekologiczny.” (LS 139) Dlatego – „nie możemy dziś nie uznać, że *prawdziwe podejście ekologiczne zawsze staje się podejściem społecznym*, które musi włączyć sprawiedliwość w dyskusje o środowisku, aby usłyszeć *zarówno wołanie ziemi, jak i krzyk biednych.*” (LS 49). Troska o stworzenie, być po stronie ubogich oraz prosty styl życia to podstawowe elementy stylu życia proponowanego przez WŻCh: „*Zmierzamy do tego, aby stawać się chrześcijanami bardziej zaangażowanymi w dawaniu świadectwa tym wartościom ludzkim i ewangelicznym w Kościele i społeczeństwie, które rozwijają ... integralność stworzenia. Jesteśmy szczególnie świadomi naglącej potrzeby pracy na rzecz szerzenia sprawiedliwości poprzez preferencyjną opcję na ubogich i styl życia w prostocie, wyrażający naszą wolność i solidarność z potrzebującymi.*” (ZO 4).
11. Rodzina – *Amoris Laetitia*³. Ta ekshortacja wzywa rodziny WŻCh do pogłębienia doświadczenia miłości rodzinnej i do stania się przedstawicielami nowego duszpasterstwa rodzin. Jako świeckie zrzeszenie wiernych, musimy zawsze mieć w centrum naszego zatroskania cel, jakim są zdrowe relacje rodzinne „w różnych sytuacjach rodzinnych” (dokument końcowy Zgromadzenia w Libanie). „*Zmierzamy do tego, aby stawać się chrześcijanami bardziej zaangażowanymi w dawaniu świadectwa tym wartościom ludzkim i ewangelicznym w Kościele i społeczeństwie, które rozwijają ... dobro rodziny.*” (ZO 4).
12. Młodzież – *Dokument Przygotowawczy na Synod Biskupów w 2018*⁴ (pisany nie przez papieża Franciszka, ale w zgodzie z jego zamysłem). Troska o młodych ludzi i doniosłość poważnego rozeznania powołania, dla każdego rodzaju powołania, także są podstawowymi czynnikami budującymi WŻCh: „*Naszą Wspólnotę tworzą chrześcijanie: mężczyźni i kobiety, dorośli i młodzież ... rozpoznając Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego jako swoje osobiste powołanie w Kościele.*” (ZO 4).
13. W tytułach najważniejszych dokumentów Papieża Franciszka jest zawsze obecne jedno słowo: RADOŚĆ! („*Laudato si*” jest w istocie okrzykiem radości). Nie jest to z pewnością przypadek. Jest to przemyślane podkreślenie tej idei, jako sumy jego dążeń i stylu. Jest to jakby hasło przewodnie wszelkiej odnowy jaką chciałby spowodować w Kościele. Oznacza ono więcej niż tylko bycie szczęśliwym: podkreśla pełnię życia i wolności, która „napełnia serca i życie wszystkich, którzy spotkali Jezusa” (EG 1). Jest to słowo, które może być dla nas kryterium rozeznania:

²https://w2.vatican.va/content/dam/francesco/pdf/encyclicals/documents/papa-francesco_20150524_enciclica-laudato-si_pl.pdf

³<http://gosc.pl/doc/3076352.Adhortacja-Amoris-laetitia-pelny-tekst>

⁴<http://bit.ly/YouthSynodPrepDoc-en>

- a. Czy uczestnictwo w WŻCh jest dla mnie doświadczeniem dającym radość?
- b. Czy znajdujemy i dzielimy radość w naszej Wspólnocie, na wszystkich jej poziomach?
- c. Czy WŻCh jest żywym świadectwem radości?
- d. W końcu, pytanie bardziej bezpośrednio odnoszące się do naszych przygotowań do Zgromadzenia Światowego: Na ile RADOŚĆ sugerowana przez papieża Franciszka stanowi wyzwanie dla WŻCh?

Nie może być prawdziwego DARU – oddanego czy otrzymanego – bez radości!

14. Sugestie dotyczące obchodów Światowego Dnia WŻCh 2018

- a. Światowy Dzień WŻCh 2018 przypada w środku okresu obchodów jubileuszu naszego 50- lecia. Może to być okazja świętowania wielu łask, jakie były w tym czasie udziałem naszych Wspólnot, zarówno Krajowych jak i Lokalnych. Niemniej jednak, proponujemy skupić uwagę Wspólnoty na nadchodzącym Zgromadzeniu Światowym w Buenos Aires i odpowiedzi ze strony WŻCh na wezwania papieża Franciszka.
- b. Zachęta, by nasi członkowie, indywidualnie i w małych grupach, przyjęli wspomniane wyżej dokumenty papieża Franciszka. Przykładowo, można przygotować twórczą prezentację każdego z nich, albo niektórych, aby wzbudzić pragnienie dalszego odczytania i dyskusji zgodnie z pytaniami przewodnimi, które zasugerowaliśmy.
- c. Te obchody są również doskonałą okazją do przedstawienia Wspólnocie Krajowej delegatów na Zgromadzenie i posłania ich przez Wspólnotę do tej misji. Oczekuje się, że delegaci zbiorą reakcje Wspólnoty na materiały przygotowawcze, podobnie jak pozostałe istotne informacje dotyczące Zgromadzenia. Można także ogłosić kandydatów do nowej Światowej Rady Wykonawczej.
- d. Jest to także, niezrównana okazja do modlitwy za prace Zgromadzenia 2018 oraz do zachęcenia wszystkich członków, by, tak jak mogą, brali udział i śledzili te prace.

Zjednoczeni w uwielbieniu i wdzięczności za nasz Dar,

Herminio Rico SJ, Wiceasystent Kościelny

Ann Marie Brennan, Doradca

i **Najat Sayegh**, Sekretarz

W imieniu Światowej Rady Wykonawczej WŻCh